

Dirilişe inanın (1.Korintililer 15:12-19)

Tanrı yaşayan Baba'dır. Tanrı yaşayan Tanrı olduğu için başlangıçta da kendi işini yaptı, geçmişte de kendi işini yaptı, şimdi de kendi işini yapmaktadır. Biz "Tanrı yaşıyor" derken bu soyut bir ikrar değildir. Tanrı'nın yaşadığına inanmak O'nun şimdi de çalışmakta olduğuna inanmaktır. Biz İsa'nın Mesih olduğuna inanıyoruz. 'Mesih' derken 'gönderilmiş kişi' anlamına gelir. Dolayısıyla İsa'nın Mesih olması Tanrı şimdi de çalışmakta olduğunu gösterir. Çünkü gönderen yoksa gönderilen de yoktur.

Mesih bize müthiş bir haber ilettili. O 'Diriliş ve yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek' (Yuhanna 11:25-26) diye söyledi. İsa'nın diriliş olduğunu bilmek, ve bizim de dirileceğimizi ümit etmek imanımızdır.

Kişi Tanrı'nın önüne geldiği zaman ilk olarak karşılaştığı şey Kutsal Yasa denen iman vicdanıdır. Kutsal Yasa insanların "Ben günahkârım!" diye ikrar etmelerini sağlar. Ama günahın ücreti ölümdür. Günahkâr olarak yargılanmış olan insan cehennem ateşinde sonsuza kadar ceza almak zorundadır. Ama İsa bu dünyaya geldi. O erkek ve kadın arasında doğmuş kişi değil, bakireden doğmuş olan Tanrı'nın Oğlu'dur. Yani Tanrı'nın Oğlu kadının soyu olarak doğdu. Dolayısıyla O'na 'İmmanuel' diyoruz.

İmmanuel'in kanıtı diriliştir. İsa günahkâr gibi yargılanıp öldürüldü. İnsanlar O'nun Kutsal Yasa'yı çiğnediğini düşündüler, insanları ayarttığını düşündüler. O'nun ölümünü gören hemen hemen herkes O'nun günah işlediğini kabul etmek zorunda kaldı. Böyle durumda Tanrı O'nu diriltti. O'nun günahsız Tanrı'nın Oğlu olduğuna Tanrı kendisi tanıklık etti.

Vaftiz İsa'nın dirilişle ilgili çok güçlü bir tanıklıktır. İsa dirildikten sonra öğrencilerine vaftizi buyurdu. Vaftiz edilenler de İsa dirildiğine inandıkları için vaftiz ediliyorlar. Pentikost gününde Kutsal Ruh'u almış olan üç bin kişiyi vaftiz etmesi de İsa Mesih'in dirilişine inandığı içindir. Şimdi de İsa Mesih'in dirilişine inananlar sürekli vaftiz edilmektedir.

İsa Mesih'in dirilişine iman edenler kendilerinin de dirileceklerine inanıyorlar. İsa eğer 'Sen inaniyor musun?' diye sorarsa, bu 'Sen kiliseye gidiyor musun?' diye sormak değil, 'Sen benim diriliş olduğuma inaniyor musun?' demektir, aynı anda 'Bana inaniyorsan sen de dirileceğine inaniyor musun?' diye sormaktır.

Vaftiz İsa Mesih'le birleşmektir. İsa Mesih günahsız olduğu halde insanlığın günahını üstlenerek çarmıhta öldü. O'nun ölümünü kendi ölümü olarak kabul edenler vaftiz edilerek O'nun ölümüyle birleşiyor. 'Mesih'in ölümüyle birleşti' demek 'O'nun dirilişle birleşti' demektir. Çünkü İsa Mesih günahsız olduğu için Tanrı O'nu ölümden diriltti. İmanlı olsun imansız olsun nefesi kesilince bedeni çürümeye başlar artık toprağa döner. Bazı insan diriliş toprağa dönmüş bedeninin tekrar eski haline dönmesi olarak yanlış anlıyor. Ama beden ve kan Tanrı'nın egemenliğini miras olarak alamaz. İsa tekrar geleceği gün şimdi Tanrı'nın sözüyle ve Ruh'un yönetiminde yaşayan ruhumuz sonsuza dek çürümeyecek beden olacaktır.

İsa Mesih'in dirilişine inananlar Rab'bin diriliş gününde, yani haftanın ilk gününde bir araya gelirler ibadet yaparlar. İbadet derken Tanrı'yla yüzleşmektir. Kim Tanrı'yla yüzleşmek ister? Elçilerin işleri 20:7'de "Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda" dedi. Ekmek bölmek İsa'nın ölümünü anmaktır, ve İsa'nın dirilişini kutlamaktır. Sadece İsa'nın dirilişine inananlar kendisinin dirilişini ümit eder, ve öyle insanlar sadece Tanrı'yla yüzleşmek isterler.

Bazı insanlar her hafta kiliseye gidip ibadet yapmaktan bıkyorlar ve yorgun hissediyorlar. Bu onda diriliş umudunun olmamasını gösterir. Öyle insanlar acaba birinci diriliş katılabilecek mi? Bizim iman ettiğimiz umut diriliştir. Biz bu umuda sımsıkı tutunup birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünmeliyiz. Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmemeliyiz (İbraniler 10:23-27).

Birçok İsrail halkı Tanrı'yı sevdi ama, onlardan yüz kırk dört bin kişi sadece birinci diriliş katılabilir (Vahiy 7:4). Gerçek diriliş isteyenler değilse birinci diriliş katılamaz. Bazı insanlar 'çarmıhın hedefi' derler ama, aslında imanımızın hedefi diriliştir. Biz diriliş hedefinden dolayı bu dünyada yaşarken adanıyoruz, sunular yapıyoruz.

Diriliş umuduna sahip olan kişi sevinçle doludur. İsa "İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum" (Yuhanna 17:13) diye söyledi. Ne yazık ki birçok Mesih inanlıları diriliş sevinciyle yaşamıyorlar, 'ne yiyeceğim, ne içeceğim' diye kaygı çekiyorlar. Beden için sadece gündelik ekmeği için dua ederse yeterlidir. İsa öğrettiği gibi bizim ilk önce ardından gitmemiz gereken şey Tanrı'nın egemenliği ve doğruluğudur.

Kutsal Ruh vaftiz alanlara gelip onlarda diriliş umudu var olduğuna tanıklık eder. Diriliş umudu ve sevinciyle dolu olanlar sadece birinci diriliş katılabilir. Rab'bin gününü tutmaktan bıkanlar acaba birinci diriliş katılabilecek mi? 'Diriliş olsun olmasın önemli değil!' diyenler acaba birinci diriliş katılabilecek mi? İsa dirildi. O tekrar geleceği gün biz de dirileceğiz. Buna inanan kişi umut ve sevinçle dolu olacaktır.

2015. 4. 5. Semone